

Υπόθεση C-86/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

18 Φεβρουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Krajský soud v Brně (Τσεχική Δημοκρατία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

14 Ιανουαρίου 2020

Προσφεύγουσα:

Vinařství U Kapličky s.r.o.

Καθού:

Státní zemědělská a potravinářská inspekce

ΔΙΑΤΑΞΗ

Το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο Μπρνο, Τσεχική Δημοκρατία) [παραλειπόμενα] στην υπόθεση της

προσφεύγουσας: **Vinařství U Kapličky s.r.o** , [παραλειπόμενα]

κατά

του καθού: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát** [παραλειπόμενα] Μπρνο, Τσεχική Δημοκρατία

με αντικείμενο την προσφυγή κατά της απόφασης του καθού της 4ης Αυγούστου 2016 [παραλειπόμενα]

διέταξε τα ακόλουθα:

I. υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα κάτωθι προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Αποτελεί το έγγραφο V I 1, το οποίο εκδίδεται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 555/2008 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2008, για

τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στήριξης, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα, και το οποίο περιλαμβάνει βεβαίωση εγκεκριμένου οργανισμού τρίτου κράτους ότι η παραγωγή του προϊόντος πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις οινολογικές πρακτικές που προτείνονται και δημοσιεύονται από τον ΔΟΑΟ (Διεθνή Οργανισμό Αμπέλου και Οίνου) ή οι οποίες εγκρίνονται από την Κοινότητα, απλή διοικητική προϋπόθεση για την εισαγωγή οίνου στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

- 2) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης αρχή του εθνικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία έμπορος εισαγόμενου από τη Μολδαβία οίνου δύναται να απαλλαγεί από την ευθύνη για διοικητική παράβαση συνιστάμενη σε διάθεση στην αγορά οίνων στους οποίους εφαρμόστηκαν μη εγκεκριμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικές πρακτικές, σε περίπτωση κατά την οποία οι εθνικές αρχές δεν ανέτρεψαν το τεκμήριο που ισχύει υπέρ του εμπόρου και σύμφωνα με το οποίο η παραγωγή του οίνου πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με οινολογικές πρακτικές εγκεκριμένες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεκμήριο το οποίο μπορεί να αντλήσει ο έμπορος αυτός από το έγγραφο V I 1 που εξέδωσαν οι μολδαβικές αρχές δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 555/2008 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στήριξης, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα;

II. αναστέλλει τη διαδικασία. [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

Έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

I. Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης

1. Με απόφαση που εξέδωσε ο Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Brně (εθνική αρχή ελέγχου αγροτικών προϊόντων και τροφίμων, ελεγκτής Μπρνο, Τσεχική Δημοκρατία) [παραλειπόμενα] (στο εξής: πρωτοβάθμια απόφαση), καταλογίστηκε ευθύνη στην προσφεύγουσα για διοικητικές παραβάσεις του άρθρου 39, παράγραφος 1, στοιχείο ff, του zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství (νόμου 321/2004 περί αμπελουργίας και οινοποιίας), όπως ίσχυε έως την 31η Μαρτίου 2017 (στο εξής: νόμος 321/2004). Στην προσφεύγουσα επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο ύψους 2 100 000 τσεχικών κορωνών (CZK) καθώς και υποχρέωση επιστροφής των εξόδων της εργαστηριακής ανάλυσης, ύψους 86 420 τσεχικών κορωνών (CZK). Η προσφεύγουσα φέρεται να υπέπεσε στις ως άνω παραβάσεις θέτοντας σε

κυκλοφορία οίνου με προέλευση από τη Μολδαβία στον οποίο εφαρμόστηκαν μη εγκεκριμένες οινολογικές πρακτικές, ταυτόχρονα δε παρέβη το άρθρο 80, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 1308/2013). Σε κάποιες περιπτώσεις, η προσφεύγουσα φέρεται να παρέβη και το άρθρο 80, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1308/2013, κατά το οποίο απαγορεύεται η διάθεση στην αγορά της Ένωσης προϊόντων και όταν αυτά δεν τηρούν τους κανόνες που ορίζονται στο παράρτημα VIII, σύμφωνα με το οποίο επιτρέπεται η αύξηση του φυσικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου που δεν υπερβαίνει το όριο του 3% του όγκου. Η προσφεύγουσα άσκησε διοικητική ένσταση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης, την οποία το καθού απέρριψε με απόφαση της 4ης Αυγούστου 2006 [παραλειπόμενα] (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) διατηρώντας σε ισχύ την πρωτοβάθμια απόφαση.

2. Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι το καθού εξέτασε ανεπαρκώς την προβληθείσα από αυτήν προϋπόθεση απαλλαγής της (από την ευθύνη για τις μνημονεύμενες διοικητικές παραβάσεις). Η προσφεύγουσα προβάλλει ως προϋπόθεση απαλλαγής της το γεγονός ότι ο οίνος συνοδευόταν από το έγγραφο V I 1 που εκδόθηκε από τις μολδαβικές αρχές δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 555/2008 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στήριξης, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα (στο εξής: κανονισμός 555/2008). Ως εκ τούτου, ο οίνος υποβλήθηκε σε έλεγχο από εθνικό οργανισμό εγκεκριμένο από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα ζήτησε κατά τη διοικητική διαδικασία τη διεξαγωγή αποδείξεων βάσει των εγγράφων V I 1 σχετικά με τους συγκεκριμένους οίνους που ελέγχθηκαν.
3. Το καθού δεν διεξήγαγε αποδείξεις κατά τη διοικητική διαδικασία βάσει των εγγράφων V I 1 (μάλιστα δεν ζήτησε από την προσφεύγουσα ούτε καν να προσκομίσει τα εν λόγω έγγραφα), διότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίκληση των εγγράφων V I 1 (χωρίς παράδοση από την προσφεύγουσα επαρκούς ποσότητας οίνου για εργαστηριακή ανάλυση) δεν αρκεί ώστε αυτή να απαλλαγεί από την ευθύνη για τις διοικητικές παραβάσεις που της έχουν προσοφθει.
4. Με απόφαση της 26ης Απριλίου 2018 [παραλειπόμενα] το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο Μπρνο) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην υπό κρίση υπόθεση δεν αποκλείεται κατ' αρχήν η απαλλαγή της προσφεύγουσας από την ευθύνη για τις διοικητικές παραβάσεις λόγω του ότι επικαλείται στο έγγραφο V I 1. Εφόσον εγκεκριμένος οργανισμός τρίτου κράτους βεβαιώνει στο έγγραφο V I 1 ότι η παραγωγή του προϊόντος πραγματοποιήθηκε κατ' εφαρμογήν εγκεκριμένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικών πρακτικών, ο έμπορος οίνου δύναται να

θεωρεί ότι η βεβαίωση αυτή ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Το Krajský soud (περιφερειακό δικαστήριο) επεσήμανε επίσης ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα πραγματικά περιστατικά προκειμένου να καθοριστεί εάν η προσφεύγουσα όντως απαλλάχθηκε από την ευθύνη και, ως εκ τούτου, δέχθηκε ότι δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της διαφοράς, καθόσον από τον διοικητικό φάκελο δεν προκύπτουν σαφείς διαπιστώσεις περί τα πράγματα. Το εν λόγω δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση και ανέπεμψε την υπόθεση στο καθού για περαιτέρω εξέταση.

5. Στη συνέχεια, κατόπιν άσκησης αίτησης αναίρεσης από το καθού, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία), με απόφαση της 16ης Αυγούστου 2018 [παραλειπόμενα], αναίρεσε την απόφαση του Krajský soud v Brně (περιφερειακού δικαστηρίου Μπρνο) της 26ης Απριλίου 2018 [παραλειπόμενα] και ανέπεμψε την υπόθεση στο εν λόγω δικαστήριο για επανεξέταση. Συγκεκριμένα, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η υποβολή του εγγράφου V I 1 δεν επαρκεί για την απαλλαγή από την ευθύνη. Αναφορικά με τη φύση του εν λόγω εγγράφου, έκρινε ότι το έγγραφο αυτό αποτελεί αποκλειστικά και μόνο διοικητική άδεια για την εισαγωγή του οικείου οίνου στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **[σελ. 3 του πρωτοτύπου]**
6. Στη συνέχεια, δυνάμει της ως άνω δεσμευτικής νομικής κρίσης, το Krajský soud (περιφερειακό δικαστήριο) απέρριψε την προσφυγή με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2018. [παραλειπόμενα]. Η ασκηθείσα εν συνεχεία αίτηση αναίρεσης απορρίφθηκε από το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019. [παραλειπόμενα]. Ωστόσο, και οι δύο αυτές αποφάσεις ακυρώθηκαν κατόπιν συνταγματικής προσφυγής, με απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 που εξέδωσε το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία). [παραλειπόμενα]. Το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο) διαπίστωσε, ιδίως, ότι προσβλήθηκε το δικαίωμα της προσφεύγουσας για δίκαιη δίκη ως αποτέλεσμα του ότι το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) δεν δέχτηκε τη νομική εκτίμηση του sád okřegowy (περιφερειακού δικαστηρίου) σχετικά με τη δεσμευτική ισχύ της βεβαίωσης του εγγράφου V I 1, το οποίο αποτελεί νομική πράξη της Ένωσης, ενώ, κατά την άποψη του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου) το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) όφειλε να έχει καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα μόνον κατόπιν υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

II. Παρατιθέμενες διατάξεις

7. Το ζήτημα που θέτουν οι λόγοι της προσφυγής, και το οποίο αφορούν τα προδικαστικά ερωτήματα, συνίσταται στην ερμηνεία και εφαρμογή της εθνικής απαλλακτικής ρύθμισης (που αφορά την απαλλαγή από την αντικειμενική ευθύνη για διοικητική παράβαση, δηλαδή την ευθύνη ανεξαρτήτως υπαιτιότητας), ερμηνεία που σε μεγάλο βαθμό έχει ήδη πραγματοποιήσει για τις ανάγκες της υπό κρίση υπόθεσης το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο) με την

προαναφερθείσα απόφαση. Πρόκειται για αμιγώς εθνική ρύθμιση, η οποία δεν θέτει σε εφαρμογή διατάξεις του δικαίου της Ένωσης. Ωστόσο, τα συμπεράσματα του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου), τα οποία είναι δεσμευτικά για το αιτούν δικαστήριο, εξαρτώνται σε ορισμένο βαθμό από την ορθή απάντηση στο ερώτημα περί της φύσεως του εγγράφου V I 1 που εκδίδεται σύμφωνα με τον κανονισμό 555/2008. Το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο) τόνισε ότι η φύση του εγγράφου V I 1 έχει σημασία για την υπό κρίση υπόθεση και ταυτόχρονα υπογράμμισε ότι δεν έχει αρμοδιότητα ούτε να αναζητήσει την ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, ούτε να προβεί σε αυθεντική ερμηνεία του. Το δίκαιο της Ένωσης έχει επομένως καθοριστική σημασία για την επίλυση του ζητήματος εάν είναι ορθή η αρχική θέση του αιτούντος δικαστηρίου [την οποία δέχτηκε και το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο)] ότι το έγγραφο V I 1 δεν αποτελεί απλή διοικητική προϋπόθεση για την εισαγωγή οίνου στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αυτό το πλαίσιο έχουν καθοριστική σημασία οι διατάξεις του κανονισμού 555/2008. Καθώς η υπό κρίση υπόθεση αφορά την απαλλαγή από την ευθύνη για διοικητική παράβαση, η οποία στην πραγματικότητα αποτελεί παράβαση του κανονισμού 1308/2013, το δικαστήριο παραπέμπει και στις αντίστοιχες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.

II. A. Εθνικό δίκαιο

8. Σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, στοιχείο ff, του νόμου 321/2004, νομικό πρόσωπο ή φυσικό πρόσωπο που αποτελεί επιχείρηση διαπράττει διοικητική παράβαση όταν, ως παραγωγός ή ως πρόσωπο που διαθέτει προϊόν στην αγορά, παραβαίνει υποχρέωση προβλεπόμενη σε διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν την αμπελουργία, την οινοποιία και το εμπόριο προϊόντων (του τομέα οίνου).
9. Σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 1, του νόμου 321/2004, το νομικό πρόσωπο δεν ευθύνεται για διοικητική παράβαση, εφόσον αποδείξει ότι έλαβε όλα τα δυνατά μέτρα που αναμένονταν από αυτό προκειμένου να αποτραπεί η παράβαση της υποχρέωσης.

III. B. Ενωσιακό Δίκαιο

10. Το άρθρο 40 του κανονισμού 555/2008 έχει ως εξής: «*Η βεβαίωση και το δελτίο ανάλυσης που αναφέρονται αντίστοιχα στο άρθρο 82, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 περιλαμβάνονται σε ένα και μόνο έγγραφο του οποίου:*
 - α) *το τμήμα «βεβαίωση» συντάσσεται από οργανισμό της τρίτης χώρας από την οποία κατάγονται τα προϊόντα·*
 - β) *το τμήμα «δελτίο ανάλυσης» συντάσσεται από επίσημο εργαστήριο, αναγνωρισμένο από την τρίτη χώρα από την οποία κατάγονται τα προϊόντα.»*
11. Το άρθρο 41 του κανονισμού 555/2008 έχει ως εξής: «*Το δελτίο ανάλυσης περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενδείξεις:*

- α) όσον αφορά τους οίνους και τα γλεύκη σταφυλιών που έχουν υποστεί μερική ζύμωση:
- i) τον ολικό αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο·
 - ii) τον κτηθέντα αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο·
- β) όσον αφορά τα γλεύκη σταφυλιών και τους χυμούς σταφυλιών, την πυκνότητα·
- γ) όσον αφορά τους οίνους, τα γλεύκη σταφυλιών και τους χυμούς σταφυλιών: [σελ. 4 του πρωτοτύπου]
- i) το ολικό στερεό υπόλειμμα·
 - ii) την ολική οξύτητα·
 - iii) την πτητική οξύτητα·
 - iv) την περιεκτικότητα σε κιτρικό οξύ·
 - v) τον ολικό θειώδη ανυδρίτη·
 - vi) την παρουσία ποικιλιών προερχομένων από διασταύρωση μεταξύ ειδών (υβρίδια αυτοπαράγωγα ή από άλλες ποικιλίες που δεν ανήκουν στο είδος *Vitis vinifera*)».
12. Το άρθρο 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 555/2008 έχει ως εξής: «*Η βεβαίωση και το δελτίο ανάλυσης συντάσσονται σε ένα και το αυτό έγγραφο V I 1 για κάθε παρτίδα που θα εισαχθεί στην Κοινότητα.*
- Το έγγραφο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο συντάσσεται στο έντυπο V I 1 σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος IX. Υπογράφεται από υπάλληλο του επίσημου οργανισμού και από υπάλληλο του αναγνωρισμένου εργαστηρίου που αναφέρονται στο άρθρο 48».*
13. Το άρθρο 48, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 555/2008 έχει ως εξής: «*Η Επιτροπή συντάσσει και ενημερώνει τους καταλόγους με τα ονόματα και διευθύνσεις των οργανισμών και εργαστηρίων καθώς και των παραγωγών οίνου που έχουν εξουσιοδοτηθεί για τη σύνταξη των εγγράφων V I 1, βάσει των ανακοινώσεων των αρμόδιων αρχών των τρίτων χωρών».*
14. Το άρθρο 51 του κανονισμού 555/2008 έχει ως εξής: «*Στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους υποπτεύονται ότι προϊόν καταγωγής τρίτης χώρας δεν τηρεί τις διατάξεις του άρθρου 82 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008, πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά».*
15. Το παράρτημα IX του κανονισμού 555/2008 αποτελείται από το υπόδειγμα του εγγράφου V I 1, το οποίο στο σημείο 9 περιλαμβάνει το εξής κείμενο, όπου η σωστή απάντηση σημειώνεται με σταυρό: «*Το ανωτέρω περιγραφόμενο προϊόν^(β)*

προορίζεται/ δεν προορίζεται για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, είναι σύμφωνο προς τους κοινοτικούς ορισμούς ή τις κοινοτικές κατηγορίες αμπελοοινικών προϊόντων και παράχθηκε σύμφωνα με τις οινολογικές πρακτικές ⁽³⁾ που συνιστώνται και έχουν δημοσιευθεί από τον Διεθνή Οργανισμό Αμπέλου και Οίνου/ επιτρέπονται από την Κοινότητα». Στην υποσημείωση ⁽³⁾ δίνεται οδηγία να σημειωθεί η σωστή απάντηση με σταυρό («X»). Η συντομογραφία ΟΙΥ σημαίνει Διεθνής Οργανισμός Αμπέλου και Οίνου¹.

16. Το άρθρο 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 1308/2013 έχει ως εξής: «Τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα VII μέρος II δεν διατίθενται στην αγορά της Ένωσης εάν:

- α) έχουν παραχθεί σύμφωνα με μη εγκεκριμένες ενωσιακές οινολογικές πρακτικές·
- β) έχουν παραχθεί σύμφωνα με μη εγκεκριμένες εθνικές οινολογικές πρακτικές· ή
- γ) δεν τηρούν τους κανόνες που ορίζονται στο παράρτημα VIII».

III. Ανάλυση του προδικαστικού ερωτήματος

17. Όπως ήδη επεσήμανε το δικαστήριο, το ζήτημα που θέτουν οι λόγοι της προσφυγής, και το οποίο αφορούν τα προδικαστικά ερωτήματα, είναι η ερμηνεία και η εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας περί απαλλαγής από την ευθύνη για διοικητική παράβαση. Στο πλαίσιο αυτό, το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο) απεφάνθη εν προκειμένω με τρόπο δεσμευτικό, έκρινε ωστόσο ότι είναι αναρμόδιο για την αυθεντική ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης. Το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο) στήριξε τη διαπίστωση αυτή στην παραδοχή ότι το εκδοθέν δυνάμει του κανονισμού 555/2008 έγγραφο V I 1 δεν αποτελεί απλή διοικητική προϋπόθεση για την εισαγωγή οίνου στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο) συντάχθηκε με τη νομική εκτίμηση που εξέφρασε το αιτούν δικαστήριο με την απόφαση της 26ης Απριλίου 2018. [παραλειπόμενα].

III. A. Η φύση του εγγράφου V I 1

18. Αναφορικά με τη φύση του εγγράφου V I 1, το αιτούν δικαστήριο προτίθεται να εμμένει στην αρχική νομική του εκτίμηση και να αποσαφηνίσει δεόντως τη θέση του αυτή υπό το πρίσμα της απόφασης του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου).

19. Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, η σημασία του εγγράφου V I 1 δεν δύναται να υποβαθμιστεί μέσω της αναγνώρισής του ως απλής διοικητικής διατύπωσης για τελωνειακούς σκοπούς και μέσω της παραδοχής ότι ο έμπορος

¹ Η επισήμανση αυτή δεν αφορά την ελληνική έκδοση του κανονισμού 555/2008.

οίνου δεν μπορεί να αντλήσει κανένα στοιχείο από το εν λόγω έγγραφο ως προς την ποιότητα του εισαγόμενου οίνου. Ο κανονισμός 555/2008 στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην εμπιστοσύνη [σελ. 5 του πρωτοτύπου] της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις βεβαιώσεις που εκδίδονται από εγκεκριμένους οργανισμούς τρίτων χωρών και με τις οποίες οι οργανισμοί αυτοί πιστοποιούν ότι η παραγωγή του προϊόντος πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με εγκεκριμένες από την Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικές πρακτικές (και, ως εκ τούτου, αντίστοιχες προς τις οινολογικές πρακτικές του ΔΟΑΟ).

20. Από τον κανονισμό 555/2008 δεν προκύπτει άμεσα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε ή εξουσιοδότησε με άλλον τρόπο τους επίσημους οργανισμούς ή τα εργαστήρια τρίτων κρατών που δύνανται να εκδίδουν το έγγραφο V I 1. Δυνάμει του κανονισμού, η Επιτροπή διατηρεί κατάλογο μόνον των οργανισμών που, κατά το τρίτο κράτος, έχουν το δικαίωμα να εκδίδουν το εν λόγω έγγραφο. Η ίδια η έγκριση πραγματοποιείται από την τρίτη χώρα και όχι από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από την άλλη πλευρά, ο κανονισμός δεν μπορεί να αντικαταστήσει τις πράξεις του δημοσίου διεθνούς δικαίου και, ως εκ τούτου, δεν ρυθμίζει τις σχέσεις μεταξύ τρίτων κρατών και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, από τον κανονισμό δεν προκύπτει δικαίωμα τρίτου κράτους να ανακοινώνει οποιονδήποτε οργανισμό, εφόσον η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν τον δέχεται με πράξη δημοσίου διεθνούς δικαίου (ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι σιωπηρή). Τουλάχιστον, μέσω εγγραφής του εξουσιοδοτημένου οργανισμού του τρίτου κράτους σε κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 48 του κανονισμού 555/2008, η Ευρωπαϊκή Ένωση δέχεται τον εν λόγω οργανισμό ως εξουσιοδοτημένο για την έκδοση βεβαιώσεων τις οποίες θα αναγνωρίζει.
21. Η ουσία της νομοθετικής ρύθμισης του τίτλου III του κανονισμού 555/2008 και ιδιαίτερα η τυποποίηση των εγγράφων που συνοδεύουν τα προϊόντα του τομέα της αμπελουργίας είναι, προφανώς, η διευκόλυνση του διεθνούς εμπορίου των εν λόγω προϊόντων με τη βοήθεια τυποποιημένου μέσου του διεθνούς εμπορίου (και κατ' εφαρμογή βασικής αρχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία βασίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών), δηλαδή μέσω της αναγνώρισης πιστοποιητικών και, εν προκειμένω, της αναγνώρισης βεβαιώσεων τρίτου κράτους που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο του τυποποιημένου εγγράφου V I 1.
22. Για τον λόγο αυτό, το Krajský soud (περιφερειακό δικαστήριο) δεν έχει αμφιβολία ότι η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση ήδη με το γράμμα των διατάξεων του κανονισμού 555/2008 και μέσω της εγγραφής των αναγνωρισμένων οργανισμών στον κατάλογο του άρθρου 48 του εν λόγω κανονισμού επιδεικνύει εμπιστοσύνη προς τις βεβαιώσεις που εκδίδονται από τους οργανισμούς αυτούς και τις αναγνωρίζει χωρίς περαιτέρω προϋποθέσεις. Φυσικά, η εμπιστοσύνη αυτή δεν μπορεί να είναι απεριόριστη και ο ίδιος ο κανονισμός προβλέπει ότι μπορεί να διαπιστωθεί κατάχρηση της εν λόγω εμπιστοσύνης (βλέπε για παράδειγμα το άρθρο 51). Στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, υπάρχει δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προστατεύσει την ενωσιακή αγορά με τη βοήθεια πράξεων του διεθνούς δημοσίου δικαίου, χωρίς ανάγκη κίνησης της ενδεχομένως μακροχρόνιας νομοθετικής διαδικασίας της Ένωσης. Ως εκ τούτου, είναι

προφανές ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να λάβει σχετικά αποτελεσματικά μέτρα και, εφόσον δεν το κάνει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εξακολουθεί να εμπιστεύεται τους οργανισμούς που είναι εγκεκριμένοι από τα τρίτα κράτη και εγγεγραμμένοι στον κατάλογο του άρθρου 48 του κανονισμού 555/2008.

23. Το καθού κατέθεσε επιπλέον σειρά εγγράφων, τα οποία αποδεικνύουν ότι οι διοικητικές αρχές της Τσεχικής Δημοκρατίας ενημέρωσαν την Επιτροπή για τα προβλήματα με τους εισαγόμενους από την Μολδαβία οίνους και ότι για το εν λόγω ζήτημα διεξήχθησαν αρκετές διμερείς συναντήσεις μεταξύ της τσεχικής και της μολδαβικής πλευράς. Ωστόσο, τα έγγραφα αυτά αποδεικνύουν, κυρίως, ότι οι τσεχικές αρχές κινητοποιήθηκαν μόνον μετά τη διάπραξη των διοικητικών παραβάσεων και δεν αναιρούν το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο προτίθεται να συνεχίσει να εμπιστεύεται τις βεβαιώσεις που εκδίδονται από τους εγκεκριμένους οργανισμούς στη Μολδαβία. Ανεξάρτητα από το εάν η έλλειψη αντίδρασης εκ μέρους της Επιτροπής είναι σκόπιμη ή εάν οφείλεται αποκλειστικά σε ανεπαρκή επικοινωνία με τις τσεχικές εθνικές αρχές, οι μεμονωμένες προσπάθειες των τσεχικών εθνικών αρχών για την τροποποίηση της διαδικασίας του εγκεκριμένου μολδαβικού οργανισμού ως προς τον έλεγχο των εισαγόμενων οίνων και την έκδοση του εγγράφου V I 1 δεν μπορούν να επηρεάσουν τη φύση του εγγράφου V I 1. Αξίζει να σημειωθεί ότι το αιτούν δικαστήριο δεν έχει πληροφόρηση περί συγκεκριμένων προβλημάτων σχετικών με την εισαγωγή οίνων από την Μολδαβία και το ζήτημα αυτό δεν εξετάστηκε περαιτέρω στην προαναφερθείσα διοικητική διαδικασία (συγκεκριμένα, δεν αποδείχθηκε σε ποιο βαθμό η ίδια η προσφεύγουσα γνώριζε τα προβλήματα αυτά).
24. Λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω εκτιμήσεις, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι το έγγραφο V I 1 δεν αποτελεί απλή διοικητική διατύπωση για τελωνειακούς σκοπούς και η βεβαίωση που συμπεριλαμβάνεται στο εν λόγω έγγραφο δύναται να δημιουργήσει στον έμπορο οίνου την πεποίθηση ότι ο εισαγόμενος οίνος πληροί συγκεκριμένες προδιαγραφές ποιότητας. **[σελ. 6 του πρωτοτύπου]**

III. Β. Επιπτώσεις στην εφαρμογή του εθνικού δικαίου

25. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεχτεί την ανωτέρω νομική εκτίμηση, το Krajský soud (περιφερειακό δικαστήριο) θεωρεί σκόπιμη τη μελέτη των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων αυτής της νομικής εκτίμησης για τη μεταγενέστερη εφαρμογή του εθνικού δικαίου και συγκεκριμένα της απαλλακτικής διάταξης του άρθρου 40, παράγραφος 1, του νόμου 321/2004.
26. Το κύριο συμπέρασμα που προκύπτει από την εν λόγω νομική εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου και του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου) είναι η δυνατότητα απαλλαγής συγκεκριμένου προσώπου από την ευθύνη για τη διοικητική παράβαση της διάθεσης στην αγορά οίνου η παραγωγή του οποίου δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις εγκεκριμένες από την Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικές πρακτικές, εφόσον επιδειχθεί η βεβαίωση που περιλαμβάνεται στο έγγραφο V I 1. Η απόκτηση τέτοιας βεβαίωσης δύναται να αποτελεί ένδειξη ότι καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια που αναμένεται από συγκεκριμένο έμπορο, ώστε

να αποφευχθεί η παράβαση της σχετικής υποχρέωσης. Δεδομένου ότι η νομική ρύθμιση βασίζεται στην εμπιστοσύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ότι οι βεβαιώσεις που εκδίδονται από τους εγκεκριμένους οργανισμούς των τρίτων κρατών στο έγγραφο V I 1 ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, θα ήταν γενικά δύσκολο να δικαιολογηθεί η απαίτηση από τους εμπόρους οίνου συνοδευόμενου από το έγγραφο V I 1 να μην εμπιστεύονται τη βεβαίωση και να ελέγχουν αν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Η απαίτηση από τους εμπόρους να προβούν σε περαιτέρω αναλύσεις (εφόσον δεν υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι η βεβαίωση ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα) είναι αντίθετη προς την ουσία της ρύθμισης του τίτλου III του κανονισμού 555/2008. Η ρύθμιση αυτή θα ήταν κατ' ουσίαν εντελώς περιττή, εφόσον οι έμποροι οίνων θα έπρεπε να παρέχουν με δική τους πρωτοβουλία μία άλλη, ταυτόσημη σε περιεχόμενο, βεβαίωση συμμόρφωσης προς τα κριτήρια που απαιτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του οίνου.

27. Εφόσον ο εγκεκριμένος οργανισμός του τρίτου κράτους πιστοποιήσει στο έγγραφο V I 1 ότι η παραγωγή του προϊόντος πραγματοποιήθηκε κατόπιν εφαρμογής εγκεκριμένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικών πρακτικών (και, ως εκ τούτου, αντίστοιχων προς τις οινολογικές πρακτικές του ΔΟΑΟ), ο έμπορος των συνοδευόμενων από το εν λόγω έγγραφο οίνων μπορεί να επικαλεστεί ότι η βεβαίωση ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Το γεγονός ότι από τη βεβαίωση δεν προκύπτει ποιες ακριβώς αναλύσεις έχουν πραγματοποιηθεί και ποια ήταν τα συμπεράσματά τους δεν ασκεί συναφώς επιρροή.
28. Αξίζει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι η δυνατότητα απαλλαγής από την ευθύνη για διοικητική παράβαση δεν σημαίνει ότι οι έμποροι οίνων συνοδευόμενων από το έγγραφο V I 1 με την αντίστοιχη βεβαίωση πρέπει να απαλλάσσονται αυτοδικαίως από την ευθύνη για διοικητικές παραβάσεις συνιστάμενες στην παράβαση των εγκεκριμένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικών πρακτικών. Για να διαπιστωθεί εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση η επίκληση του εγγράφου V I 1 επαρκεί για την απαλλαγή από την ευθύνη, απαιτείται η εξέταση όλων των πραγματικών περιστατικών της οικείας περίπτωσης. Γενικά, δυνάμει του εγγράφου V I 1 ο έμπορος οίνων μπορεί εύλογα να θεωρήσει κατά τεκμήριο ότι ο οίνος πληροί τα σχετικά ποιοτικά κριτήρια. Εντούτοις, είναι δυνατό να υπάρξουν περιστάσεις όπου το τεκμήριο αυτό ανατρέπεται ή καθίσταται αδύνατη η ταυτοποίηση του οίνου στο αντίστοιχο έγγραφο V I 1.
29. Όπως ακριβώς η εμπιστοσύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ότι το έγγραφο ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα δεν είναι απεριόριστη (βλ. για παράδειγμα τη δυνατότητα που παρέχει το άρθρο 51 του κανονισμού 555/2008 για ενδεχόμενες περαιτέρω ενέργειες της Επιτροπής έναντι των εγκεκριμένων οργανισμών τρίτων κρατών), έτσι και ο έμπορος οίνων δεν μπορεί να έχει απεριόριστη εμπιστοσύνη στο ότι η βεβαίωση ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Συνεπώς, η επίκληση της βεβαίωσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καταβολή κάθε προσπάθειας στην περίπτωση που ο υπεύθυνος για διοικητική παράβαση γνώριζε ή αντικειμενικά όφειλε να γνωρίζει ότι ο οίνος που εισήχθη

ενδέχεται, κατά βαθμό πιθανολόγησης μη δυνάμενο να παραβλεφθεί, να μην πληροί τις απαιτήσεις των οινολογικών πρακτικών.

30. Όπως επεσήμανε το Ústavní soud (Συνταγματικό Δικαστήριο), στη συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να αξιολογηθεί εάν ο έλεγχος πραγματοποιείται άμεσα από τον εισαγωγέα οίνου ή τον μεταπωλητή του, εάν πραγματοποιείται άμεσα μετά την εισαγωγή ή μετά το πέρας αρκετού χρονικού διαστήματος, καθώς και εάν συντρέχουν περιστάσεις που υπονομεύουν το κύρος της βεβαίωσης του εγγράφου V I 1. Σε περίπτωση επιβολής διοικητικής κύρωσης, η διοικητική αρχή φέρει το βάρος της απόδειξης των εν λόγω περιστάσεων.
31. Κατά την άποψη του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου), κατ' αρχάς, απόκειται στη διοικητική αρχή να διατυπώσει τυχόν αμφιβολίες ως προς το εάν ο ελεγχθείς οίνος είναι πράγματι ο οίνος για τον οποίο έχει εκδοθεί η βεβαίωση του εγγράφου V I 1 ή το εάν έλαβε χώρα αλλοίωση του εν λόγω οίνου μετά την έκδοση της βεβαίωσης. Εφόσον [σελ. 7 του πρωτοτύπου] τέτοιου είδους αμφιβολίες θα υποστηρίζονταν από συγκεκριμένα πραγματικά στοιχεία, ο έμπορος του οίνου θα έπρεπε να τα αντικρούσει, ούτως ώστε ο εν λόγω οίνος να μπορεί να ταυτοποιηθεί στο σχετικό έγγραφο V I 1. Μόνο σε αυτή την περίπτωση μπορεί να έχει πραγματική βάση η ισχύς τεκμηρίου για τον έμπορο ότι πληρούνται όλα τα κριτήρια ποιότητας από τον οίνο, τεκμηρίου αντλούμενου από το έγγραφο V I 1.
32. Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε κατά τη διοικητική διαδικασία τα εν λόγω έγγραφα V I 1, αλλά ζήτησε απλώς να διεξαχθεί απόδειξη βάσει των εγγράφων αυτών. Ωστόσο, οι διοικητικές αρχές δεν ζήτησαν τα έγγραφα αυτά, καθώς δέχθηκαν ότι δεν είναι απαραίτητα για την εξέταση της υπόθεσης. Μολονότι, υπό το πρίσμα των περιστάσεων αυτών, τα προδικαστικά ερωτήματα μπορούν να θεωρηθούν ως ακαδημαϊκά ζητήματα, εντούτοις, για την εξέταση της υπόθεσης από το δικαστήριο είναι ουσιώδες να δοθεί απάντηση σε αυτά. Συγκεκριμένα, εάν το έγγραφο V I 1 αποτελούσε κατ' ουσίαν διοικητική διατύπωση για τους σκοπούς εισαγωγής οίνου αλλά ο έμπορος οίνου δεν μπορούσε να αντλήσει από το έγγραφο αυτό συμπεράσματα σχετικά με την ποιότητα του οίνου, τότε δεν θα υπήρχε καμία υποχρέωση να ζητηθούν συγκεκριμένα έγγραφα V I 1 στην υπό κρίση διοικητική διαδικασία. Το αποτέλεσμα θα ήταν το αβάσιμο του σχετικού λόγου της προσφυγής. Ωστόσο, εάν το έγγραφο V I 1 δεν αποτελεί απλή διοικητική διατύπωση, τυγχάνει εφαρμογής η σαφής νομική εκτίμηση του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου) ότι η απόκτηση του εν λόγω εγγράφου θα μπορούσε να οδηγήσει στην απαλλαγή της προσφεύγουσας από την ευθύνη, οπότε οι διοικητικές αρχές όφειλαν να εξετάσουν και να εκτιμήσουν τα συγκεκριμένα περιστατικά της υπόθεσης προκειμένου να καθορίσουν αν η προσφεύγουσα είχε πράγματι απαλλαγεί από την ευθύνη για τη διοικητική παράβαση ή όχι. Συμπερασματικά, θα έπρεπε να ακυρωθεί η διοικητική απόφαση και, σε επόμενη διαδικασία, η διοικητική αρχή θα έπρεπε να εξετάσει και να αξιολογήσει αυτές τις περιστάσεις.

III. Γ. Συμφωνία της απαλλακτικής εθνικής διάταξης με το δίκαιο της Ένωσης

33. Μολονότι το αιτούν δικαστήριο δεν έχει αμφιβολία για τη συμφωνία των ανωτέρω περιγραφόμενων συνεπειών της εφαρμογής του εθνικού δικαίου με το δίκαιο της Ένωσης, το ίδιο αποφάσισε να υποβάλει και δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, τούτο δε, κυρίως, για να αποφευχθεί η κατάσταση κατά την οποία το [πρώτο] ερώτημα θα ερμηνευόταν υπερβολικά στενά λόγω εσφαλμένου προσδιορισμού του ζητήματος κατά πόσον η υπό κρίση υπόθεση αφορά ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης και κατά πόσον εθνική νομοθετική ρύθμιση. Επιπλέον, η δυνατότητα απαλλαγής αφορά επίσης έμμεσα και την εφαρμογή του ίδιου του δικαίου της Ένωσης για τις οινολογικές πρακτικές και συγκεκριμένα του άρθρου 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 1308/2013. Επιπροσθέτως, το δικαστήριο κρίνει για τον λόγο αυτό σκόπιμο να έχει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη δυνατότητα να αποφανθεί όχι μόνον επί της ίδιας της φύσης του εγγράφου V I 1, αλλά και επί της νομικής εκτίμησης του αιτούντος δικαστηρίου στο σύνολό της (αλλά και του Ústavní soud [Συνταγματικού Δικαστηρίου]) όσον αφορά την εφαρμογή του εθνικού δικαίου και, μάλιστα, σε ευρύτερο πλαίσιο.
34. Δεδομένου ότι, από την άποψη του δικαίου της Ένωσης, δεν έχει σημασία κατά πόσον μια αρχή εθνικού δικαίου προβλέπεται ρητώς σε κείμενο νόμου, το δικαστήριο θα προχωρήσει, στο πλαίσιο του δεύτερου ερωτήματος, στη διατύπωση συγκεκριμένης αρχής του εθνικού δικαίου εφαρμοζόμενης στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία κατοχυρώθηκε αρχικώς στο άρθρο 40, παράγραφος 1, του νόμου 321/2004 και αποσαφηνίστηκε ακολούθως με τις εκτιμήσεις του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου) στην υπό κρίση υπόθεση. Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του δικαιοδοτικού έργου του Ústavní soud (Συνταγματικού Δικαστηρίου), αυτή η αρχή του εθνικού δικαίου πρέπει να θεωρηθεί οριστική και δεσμευτική σε κάθε δεδομένη περίπτωση και για όλα τα δικαστήρια. Η εν λόγω αρχή του εθνικού δικαίου, της οποίας τη συμφωνία με το δίκαιο της Ένωσης αμφισβητεί το αιτούν δικαστήριο, δύναται να συνοψιστεί ως εξής: ο έμπορος οίνου εισαγόμενου από τη Μολδαβία δύναται να απαλλαγεί από την ευθύνη για διοικητική παράβαση συνιστάμενη στη διάθεση στην αγορά οίνου του οποίου η παραγωγή δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις εγκεκριμένες από την Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικές πρακτικές, σε περίπτωση κατά την οποία οι εθνικές αρχές δεν ανέτρεψαν το τεκμήριο που ισχύει υπέρ του εμπόρου και σύμφωνα με το οποίο η παραγωγή του οίνου πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με οινολογικές πρακτικές εγκεκριμένες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεκμήριο αντλούμενο από το έγγραφο V I 1 που εξέδωσαν οι Μολδαβικές αρχές δυνάμει του κανονισμού 555/2008.
35. Όπως προαναφέρθηκε, η εφαρμογή της εν λόγω αρχής απαιτεί να ληφθεί υπόψη μία σειρά από πραγματικά περιστατικά, ενώ προβλέπονται και πολλές εξαιρέσεις από αυτήν. Επομένως, αντικείμενο του δεύτερου ερωτήματος είναι εάν, από την άποψη του δικαίου της Ένωσης αποκλείεται, κατ' αρχήν, η δυνατότητα απαλλαγής από την ευθύνη για διοικητική παράβαση υπό τις ως άνω περιστάσεις ή εάν απορρέουν και από το δίκαιο της Ένωσης τέτοιες αρχές, οι οποίες χρήζουν εξέτασης από τις εθνικές αρχές. **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]**

36. Δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο δεν βλέπει κανένα εμπόδιο στην εφαρμογή της προαναφερθείσας αρχής του εθνικού δικαίου (εφόσον το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεχτεί ότι το έγγραφο V I 1 δεν αποτελεί απλή διοικητική διατύπωση για τελωνειακούς σκοπούς), κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η προβολή περαιτέρω επιχειρημάτων επί του ζητήματος αυτού.

IV. Συμπεράσματα

37. Κατόπιν των ανωτέρω, το Krajský soud v Brně (περιφερειακό δικαστήριο Μπρνο) υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα ερωτήματα:

- 1) Αποτελεί το έγγραφο V I 1, το οποίο εκδίδεται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 555/2008 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στήριξης, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα, και το οποίο περιλαμβάνει βεβαίωση εγκεκριμένου οργανισμού τρίτου κράτους ότι η παραγωγή του προϊόντος πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις οινολογικές πρακτικές που προτείνονται και δημοσιεύονται από τον ΔΟΑΟ (Διεθνή Οργανισμό Αμπέλου και Οίνου) ή οι οποίες εγκρίνονται από την Κοινότητα, απλή διοικητική προϋπόθεση για την εισαγωγή οίνου στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης αρχή του εθνικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία έμπορος εισαγόμενου από τη Μολδαβία οίνου δύναται να απαλλαγεί από την ευθύνη για διοικητική παράβαση συνιστάμενη σε διάθεση στην αγορά οίνων στους οποίους εφαρμόστηκαν μη εγκεκριμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση οινολογικές πρακτικές, σε περίπτωση κατά την οποία οι εθνικές αρχές δεν ανέτρεψαν το τεκμήριο που ισχύει υπέρ του εμπόρου και σύμφωνα με το οποίο η παραγωγή του οίνου πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με οινολογικές πρακτικές εγκεκριμένες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεκμήριο το οποίο μπορεί να αντλήσει ο έμπορος αυτός από το έγγραφο V I 1 που εξέδωσαν οι μολδαβικές αρχές δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 555/2008 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στήριξης, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα;

[παραλειπόμενα] [ζητήματα εθνικού δικονομικού δικαίου]

[παραλειπόμενα] [ενημέρωση για τα ένδικα μέσα]

Μπρνο, 14 Ιανουαρίου 2020

[παραλειπόμενα] [υπογραφή]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ